

var brudt, ikke No. for Linen var løben ud. Beständig indløbende Andragender om nye Friheder, Ophævelse af bestaaende Forbud m. m. gav Indenrigsministeriet Anledning til Dannelsen af en ny Kommission, ved Str. af 1. Maj 1860, bestaaende af 7 Medlemmer. Dennes Mindretal stod paa en yderligere Indskrænkning af de laafede Bandede, medens Flertallet dog bestemte hændede dem som en absolut nødvendig Modvægt imod Pulsvaaddenes Stabelighed og foreslog optaget det snævre Indløb til eller Bigen ved Krik. Efterat Utaalmodigheden efter Opnaaelsen af visse Friheders Udvidelse endog havde været saa stor, at den fremfaldte den foreløbige laarige Lov af 31te Marts 1860, udfom

Lov 4. Januar 1861, som ikke optog Bigen ved Krik, men bestemte, at Puls- og Bøtvaad fremdeles der maatte bruges med Masseforrelse som for Fjlynder-Langdragnings- og Snurrevaad i Lov af 1857 § 29 e anordnet; hvorhos der i Bandede ved Thyholm og S. for Hvalpsund foretoges nogle Indskrænkninger i Laasningen, med hvilken det saaledes, trods Udtalelserne derimod af Kommissionens Flertal, fremdeles gik ned ad Bakke.

Efter det ubetingede Forbud, som for over 300 Aar siden bestod mod Brugen af Puls-vaad, nærme vi os nu den modsatte Yderlighed, som man i Mellemtiden dog havde været langt fjærnet fra, og først siden 1857 var begyndt at se hen til, — den ubetingede Frihed for Brugen af bemeldte Vaad, som tilstodes ved

Lov 22. Marts 1867. Motiverne til denne uheldige Lov ses i Departementstidenden for 1866 S. 1677—83 og Rigsdagstidenden 1866—67 Tillæg A S. 385—992, og dens Forløber var en Betænkning fra en i 1865 nedsat, af 7 Medlemmer bestaaende, Kommission i Forbindelse med en Erklæring fra den daværende Regeringskonsulent i Fisserianliggender, Etuespiller A. Smidth. I § 5 udtaler Loven, at „Puls- og Bøtvaad maa fremdeles bruges som hidtil, saaledes at Vaaden drages til Vaadbet, og Bøtvaad tillige paa den Maade, at Vaadbet drages til Vaaden, der ligger for Anker, — dog at intet saadant Vaad i Armgarnet har en mindre Dybde end 12 Alen. Dette Fisseri skal for Fremtiden ogsaa være tilladt paa de Steder, hvor det ifølge Lov 29. Decbr. 1857 § 19, jfr. Lov 4. Januar 1861 §§ 6 og 7, hidtil har været forbudt.“ Hermed forsvandt de sidste Spor af „laafede Bandede“ fra Limfjorden. Tiden for Aalevaadsfisseri ndvidedes derhos til fra 15. Maj til 1. Oktober, og dette Fisseri var dermed heretter saa at sige frit.

Vi sjonne ej rettere, end at det maatte være meget betænkeligt saa fuldstændigt at bryde med Fortiden, og kunne ikke finde denne Forholdsregel retfærdiggjort hverken ved Frihedens Fordringer, som Tidsforholdene skulde have rejst, eller ved den Forandring, der var indtraadt med Fjordenes Stilling i flere Retninger siden Gjennembruddet ved Agger i 1825; men vi undlade ej heller at gjøre opmærksom paa, at selve Kommissionen ingenlunde tiltraadte de Principer, som Loven godkjendte. Den udtalte, at det ingenlunde kunde gaa an at give Aalevaadsfisseriet frit paa Limfjorden; navnlig vilde en tiltagende Anvendelse af smaaafskede Garn, naaget den store Fisseririgdom, føre til Fisseriets fuldstændige Udødelighed; den indstillede heller ikke de „laafede Bandede“ fuldstændige Ophævelse og foreslog som „laafede Bandede“ 1) fra Vallborg til Vest for Løgstør, 2) Hjarbæk Bugt S. for Virksund, 3) Rilen og 4) Krik Big; — det var Fisserikonsulenten, der paa en ret ejendommelig Maade foreslog Laasningen aldeles ophævet.

Det nuværende Udvalg, — idetmindste dets overvejende Flertal, — kan ikke billige, hvad Kommissionen iøvrigt anfører til Støtte for at udflyde de øvrige laafede Bandede, og det maa enstemmig misbillige, at den foreslog Tilladelse givet til at drage Bøtvaad til Vaad, af Grunde, som i det følgende skulle udvikles.

Det maa være os tilladt til Supplering af denne vor Undersøgelses historiske Del at tilføje et Par Ord om de andre nu paa Limfjorden brugelige Aalevaad, som vi have medindbefattet under Navnet Pulsvaad.

Bøtvaad eller Karvaad nævntes ikke i den tidligere Lovgivning; først i Lov 29. Decbr. 1857 siges i § 18, at dette Vaad skal være tilladt paa den „hidtil brugte Maade“, saaledes at Vaaden (der bruges kun een) drages til Vaadbet; at det har faaet Indpas, forklæres let, naar hen ses til, at selve Vaadbetets Beføstning er ikke lidet billigere end Pulsvaadbet, og at det under Brugen kun fordrer 1 Vaad og 3 Mand. Det nød efter Loven af 1857 §§ 18 og 19 samme Kaar som Pulsvaadbet, men havde forud, at det maatte bruges i en Del af de Bandede, som vare afslaaede for hint, nemlig Nord for Virksund og ind ad Skive N. for Linien Lyby Mølle til Sydvestodden af Luno, paa Vilkaar: Armene 1—3 Favne dybe og kun 1 Vaad. Lov 4. Januar 1861 gav det da samme Friheder som Pulsvaadbet nød, og særlig blev det tilladt S. for Hvalpsund Færgested indenfor Linien Hagens Mølle i Sølling til Højslev Kirke; det maa nu ikke have en Dybde i Armene af over 16 Alen, hvilket ved Lov 22. Marts 1867 nedsattes til 12 Alen, ligesom det ved samme Lov fik Frihed til at bruges overalt saaledes, at Vaadbet drages til Vaaden for Anker. At dette kunde anbefales, maa vi afsjor anse for et Misgæb; thi det gav Anledning til, at de ved Lov 29. Decbr. 1857 § 35 forbudne Aaleanker- eller Snurrevaad, der med Rette have vaft saa